

колко распространихъ за произлязаніе-то на тоя народъ; зашто негова-та исторія има тѣснѣ свръзки съ исторіѣ-тѣ Русскѣ, а още по' много съ Българскѣ-тѣ; и какъ той народъ е достоинъ за особенно вниманіе на Русскы-ты исторіаца, то самъ Щецеръ прави одѣженъ Русскый историкъ за издыряніе-то тоя народъ.

Нѣ колко исплъня това прѣдписаніе Русскый исторіографъ и какъ объясни недовръшено-то отъ Щецера издыряне за Угре-ты, лесно можемъ да разумѣемъ отъ пръвѣ-тѣ глави на I томъ за исторіѣ-тѣ на Русскійско-то Государство (изд. втор. стр. 18), дѣто казва: „тъ скоро Угри-ти (!) и Българити (!), спорядъ сказваніе-то Грьцко, едноплеменни съ Гувныты и до това врѣмя неизвѣстни, като оставихъ ветхы-ты свои жилища около Волгѣ и горы-ты Уралскы, завладѣхъ брѣговеты на Азовско и Черно море и Тавридж, и отъ 474 година начнахъ да опустошавать Мизіѣ, Фракыѣ, дору и околны-ты мѣста Константинополскы“!!

Рече ся, и доста! Угре-ти едноплеменници съ Българеты!!! Угре-ти оставихъ Волгѣ около 474 год. а тѣя около 574 годия бяхъ още на Волгѣ!! и това ли ще рече, да ся говори исторически?

И така щѣ кажѣ въ заключеніе, че Мадяре-ти, а по насъ Угре-ти, бяхъ пръвѣ народъ отъ Татарскы-ты племена, който въ IX столѣтіе постѣпи въ число-то на Европейскы-ты народы. Левъ философъ ся обръна къмъ тѣхъ за помощь срѣщу Българіѣ.

Разумѣва ся, че посланничество-то на Генераль Скири не бѣше безуспѣшно. Въ това врѣмя като Угре-ти ся готвяхъ за военный врѣвежъ, отъ Цариградско-то пристанище излязе ескадра срѣщу Българскы-ты брѣгове подъ начальство-то на Патрициѣ на Имперіѣ-тѣ Евстатія; а пакъ по сухо побрѣза да възпре Владимира Никыфоръ Фока.

Въ това врѣмя Императоръ-тъ испрати при Царя, чиновника на финансы-ты, Константикия, за да прѣдложи миръ; нѣ Царь-тъ, като видя движенія-та на Грьци-ты, турна го подъ стражѣ, и побрѣза да ся бие съ новыи военачалникъ. Грьцитѣ мльчатъ за успѣха на оржѣіе-то си; видѣ ся, че той е бѣлъ за тѣхъ неприятеиъ.